

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/158/2018
Identifikačné číslo spisu: 8116216178
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8116216178.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO : 47 967 692, zastúpenej Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 15, IČO: 36 861 391, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Kubina, proti žalovanému L. P., narodenému XX. X. XXXX, bývajúcemu v K., K., o zaplatenie 2.915,11 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8Csp/39/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2018, sp. zn. 23Co/103/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Prešov sa predchodkyňa žalobkyne domáhala voči žalovanému zaplatenia nesplatenej časti úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe Zmluvy o úvere uzavretej 26. novembra 2012.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 31. marca 2017 sp. zn. 8Csp/39/2016 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2.543,66 eura, zmluvné úroky v sume 444,12 eura, úroky z omeškania v sume 119,57 eura, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.543,66 eura od 10. júna 2014 do zaplatenia, poplatky v sume 60,21 eura, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že na ich náhradu vo výške 22 % zaviazal žalovaného.

3. Proti zamietajúcemu výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 14. mája 2018 sp. zn. 23Co/103/2017 tak, že ho v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421

ods. 1 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. nesprávnym právnym posúdením vecí odvolacím súdom v otázke, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, pričom poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a R 59/98. Vychádzala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho posúdenia § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 spolu s § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, t. j. možnosti kumulácie dohodnutých zmluvných úrokov a sankčných úrokov v zmluve o úvere. Podľa jej právneho názoru je kumulácia zmluvne dohodnutých úrokov z úverovej zmluvy a úrokov z omeškania po vyhlásení splatnosti úveru prípustná. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu zmeniť tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 19,50 % ročne zo sumy 2.543,66 eura od 10. júna 2014 do zaplatenia.

5. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovene zákonom (§ 428 C. s. p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V danej veci je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, ktoré je tvorené ročným úrokom vo výške 19,50 % zo sumy 2.543,66 eura od 10. júna 2014 do zaplatenia [teda v súlade s § 422 ods. 1 písm. c) C. s. p. do 8. augusta 2018]. V čase začatia dovolacieho konania tak výška príslušenstva činila sumu 2.066,95 eura. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (11. augusta 2016) bola 405 eur [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4.050 eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. c) C. s. p. vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k C. s. p. zvýšená procesná

ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhlľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v C. s. p. reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 C. s. p.), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.